

Cartea lui Daniel – Numărul Patruzeci și Nouă

Dezvăluirea adevărilor: Strigătul de la miezul nopții, rolul Islamului și procesul final de punere la încercare în zilele din urmă

Jeff Pippenger

2024-01-13

Creșterea cunoștinței care a fost produsă atunci când viziunea râului Ulai a fost desigilată în 1798 a produs un proces de punere la probă care a atins punctul culminant în mișcarea Strigătului de la Miezul Noptii din 1844. Strigătul de la Miezul Noptii al ultimelor zile, care este acum desigilat, a fost prefigurat de acea istorie și include exact aceleași adevăruri de probă ale acelei istorii, căci solia Strigătului de la Miezul Noptii, care este acum desigilată, este o restaurare a nestematelor lui Miller.

„Adevărurile pe care le-am primit în 1841, '42, '43 și '44 trebuie acum să fie studiate și proclamate. Soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger vor fi proclamate în viitor cu glas tare. Ele vor fi vestite cu hotărâre stăruitoare și în puterea Duhului.” Manuscript Releases, volumul 15, 371.

Tema principală al mesajului profetic al Strigătului de la Miezul Noptii din vremea noastră este rolul islamului celei de-a treia vai. Cele trei vai ale islamului sunt toate reprezentate pe cele două table ale lui Habacuc. Mesajul Strigătului de la Miezul Noptii al zilelor de pe urmă a început să fie desigilat la dezamăgirea din 18 iulie 2020, când a sosit timpul de întârziere al zilelor de pe urmă. Așa cum mesajul Strigătului de la Miezul Noptii din istoria millerită se dezvoltă progresiv, tot astfel mesajul zilelor de pe urmă se dezvoltă progresiv până ajunge la punctul reprezentat de adunarea de tabără de la Exeter. În acel punct, fecioarele fie au untdelemnul, fie nu-l au.

Proorocia de vai rostită de Isaia împotriva oamenilor batjocoritori care cârmuiesc poporul Ierusalimului arată că vedenia a ajuns pentru bețivii lui Efraim ca o carte pecetluită. În pasajul din Isaia, lucrarea de a schimba un simbol satanic într-un simbol dumnezeiesc, așa cum s-a realizat în istoria adventismului, trebuie socotită drept lutul olarului. Acea lucrare a constat în stabilirea definiției „jertfei necurmate” ca simbol al lui Hristos, când ea este un simbol al lui Satana. Când Daniel a folosit cuvântul „tamid” ca simbol al păgânismului, el a ales cuvântul cu un scop simbolic, căci cuvântul înseamnă „necurmat”.

Există trei puteri care conduc lumea la Armagedon, iar cea dintâi dintre aceste trei puteri este balaurul (păgânismul). Balaurul și-a început războiul împotriva lui Dumnezeu în cer. Balaurul continuă acel război până la sfârșitul mileniului de o mie de ani, când este în cele din urmă nimic.

Iar când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat din temnița lui și va ieși ca să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și Magog, ca să-i adune pentru război; numărul lor este ca nisipul mării. Și ei s-au suit pe întinderea pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită; iar din cer s-a coborât foc de la Dumnezeu și i-a mistuit. Iar diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și pucioasă, unde sunt fiara și

prorocul mincinos, și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor. Apocalipsa 20:7–10.

Fiara (papalitatea), care este a doua dintre cele trei puteri ce conduc lumea spre Armaghedon, și profetul mincinos (Statele Unite), a treia dintre aceste trei puteri, au apărut amândouă în istorie după istoria crucii, și amândouă sunt nimicite la a Doua Venire a lui Hristos.

Și fiara a fost prinsă, și împreună cu ea prorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semne miraculoase, prin care i-a înșelat pe cei ce primiseră semnul fiarei și pe cei ce se închinau icoanei ei. Amândoi au fost aruncați de vii în iazul de foc care arde cu pucioasă. Apocalipsa 19:20.

Atunci când Daniel a ales cuvântul ebraic „continuu” ca simbol al păgânismului (Satana), el a ales un cuvânt care arăta că Satana este acela care a luptat neconținut împotriva lui Dumnezeu. Celelalte două puteri sunt active în războiul lor împotriva lui Dumnezeu numai pentru perioade de timp specificate. Alegerea de către Daniel a cuvântului „tamid” (continuu) a fost intenționată și exactă.

Pe măsură ce narațiunea lui Isaia despre vaiul rostit asupra acelor peste care Domnul a turnat duhul somnului adânc și le-a închis ochii continuă din capitolul douăzeci și opt până în capitolul treizeci, el consemnează:

ਗਹੁੰ ਜਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਤਖਤੀ ਉੱਤੇ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਸਦਾ ਲਈ ਰਹੇ: ਕਉਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਗੀ ਲੋਕ ਹਨ, ਝੂਠੇ ਬੱਚੇ, ਅਜੇਹੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਵਿਸਥਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ; ਜੋ ਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਦੇ ਹਨ, “ਦਰਸ਼ਨ ਨਾ ਕਰੋ”; ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, “ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਹੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਾਨੂੰ ਮੰਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਓ, ਛਲ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਰੋ; ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਓ, ਪੰਥ ਤੋਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਓ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿਓ।” ਇਸ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਕਉਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਚਨ ਨੂੰ ਤੱਛ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੁਲਮ ਅਤੇ ਕੁਰਾਹੇਪਣ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਨਰਿਭਰ ਰਹਾਂਦੇ ਹੋ; ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਦਰਾਰ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਡੱਗਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਭੱਟਿ ਵਿੱਚ ਉਭਰ ਆਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਟੁੱਟਣਾ ਅਚਾਨਕ, ਇਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁੰਭਾਰ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਵਾਂਗ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ; ਉਹ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਠੀਕਰਾ ਨਾ ਮਲੇ ਜੋ ਅੰਗੀਠੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਚੁੱਕਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੰਮ ਆ ਸਕੇ।” ਕਉਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ, ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: “ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਵਸਿਰਾਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇਗੀ”; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਯਸਾਯਾਹ 30:8–15।

“Tabelul” despre care este scris sunt tablele din capitolul doi al lui Habacuc, care au fost rânduie astfel încât cei ce le citesc să poată „alerga” și răspândi mesajul. „Cartea” care a făcut „mențiune” despre „tabel” este Habacuc. „Tabelul” din „cartea” lui Habacuc reprezintă un proces de încercare care dă pe față „un popor răzvrătit, copiii mincinoși, copiii care nu vor să asculte legea Domnului”. „Poporul răzvrătit” care refuză să „asculte” sunt aceia din Ieremia care refuză să audă sunetul trâmbiței străjerului.

De asemenea, am pus străjeri peste voi, zicând: „Luați aminte la sunetul trâmbiței.” Dar ei au zis: „Nu vom lua aminte.” Ieremia 6:17.

Cei răzvrătiți sunt aceia din istoria lui Isaia și, de asemenea, din istoria lui Hristos, care n-au vrut să asculte.

Și El a zis: „Du-te și spune poporului acestuia: «Veți auzi într-adevăr, dar nu veți înțelege; și veți vedea într-adevăr, dar nu veți pricepe.» Îngroașă inima poporului acestuia, fă-i urechile grele și închide-i ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii lui și să audă cu urechile lui și să înțeleagă cu inima lui și să se întoarcă și să fie vindecat.” Isaia 6:9, 10.

Răzvrățiții surzi ai lui Isaia pot „auzi”, dar nu „aud”, iar refuzul lor de a „auzi” dovedește că „nu înțeleg”. Ei sunt cei răi din Daniel, care sunt de asemenea fecioarele neînțelepte din Matei, care nu înțeleg sporirea cunoștinței reprezentată pe „tablă”, care este menționată în „cartea” lui Habacuc. Dacă răzvrățiții surzi ai lui Isaia ar auzi, ei ar putea fi întorși și vindecați, dar inima lor este îngrășată, astfel încât nu pot înțelege solia Strigătului de la Miezul Noptii. Isus a oferit o a doua mărturie despre răzvrățiții surzi.

Iar ucenicii au venit și I-au zis: „De ce le vorbești în pilde?” El, răspunzând, le-a zis: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, dar lor nu le-a fost dat. Căci celui ce are i se va da și va avea din belșug; dar de la cel ce nu are se va lua chiar și ceea ce are. De aceea le vorbesc în pilde: pentru că, văzând, nu văd; și, auzind, nu aud, nici nu înțeleg. Și în ei se împlinește prorocia lui Isaia, care zice: «Auzind, veți auzi și nu veți înțelege; și, văzând, veți vedea și nu veți pricepe. Căci inima acestui popor s-a împietrit, și urechile lor au ajuns grele de auzit, iar ochii și i-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și să înțeleagă cu inima și să se întoarcă, și Eu să-i vindec.» Dar ferice de ochii voștri, pentru că văd; și de urechile voastre, pentru că aud. Căci adevărat vă spun că mulți proroci și oameni drepecți au dorit să vadă cele pe care le vedeți voi și nu le-au văzut; și să audă cele pe care le auziți voi și nu le-au auzit.” Matei 13:10–17.

Cei înțelepți înțeleg taina pildelor, care este adevărul reprezentat linie peste linie. Cei înțelepți sunt binecuvântați, căci ei văd și aud, iar cei înțelepți și cei binecuvântați sunt deopotrivă reprezentați în capitolul doisprezece din Daniel. „Cei înțelepți” sunt aceia care înțeleg (cu inimile lor) creșterea cunoștinței, reprezentată prin „masa” care a fost menționată în „cartea” lui Habacuc, iar „cei binecuvântați” sunt aceia care așteaptă.

I reče: Idi svojim putem, Danile, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti, ubijeliti i biti okušani; a bezbožnici će bezbožno postupati; i nijedan od bezbožnika neće razumjeti, ali će razumni razumjeti. A od vremena kad bude ukinuta svagdašnja žrtva i postavljena gnusoba pustoši, bit će tisuću dvjesto i devedeset dana. Blažen je onaj koji čeka i dosegne tisuću tristo i trideset i pet dana. Daniel 12:9–13.

Milleriții au înțeles corect că cele o mie trei sute treizeci și cinci de zile au început atunci când păgânismul („jertfa necurmată”) a fost „înlăturat”, în anul 508. Binecuvântarea a fost fĂgăduită celor care așteptau în 1843. Cuvântul „vine” din pasaj înseamnă „atinge”. Anul 1843 „a atins” anul 1844 atunci când s-a încheiat. Când anul 1843 s-a încheiat, a sosit „vremea de întârziere” din Habacuc și a fost rostită o binecuvântare asupra celor care au așteptat, așa cum li se poruncise în „cartea” care menționa „tablele”. „Cartea” lui Habacuc le poruncește acelor să „aștepte” vedenia.

Daniel identifică istoria anului 1798 (vremea sfârșitului), când cartea sa a fost desigilată, iar atunci a fost produs un proces de încercare în trei etape (curățiți, și albiți, și încercați). Acest proces și-a atins concluzia în manifestarea istoriei ascunse a celor șapte tunete. Acea istorie ascunsă este alcătuită din cele trei semne de hotar ale adevărului, reprezentate prin prima dezamăgire, solia Strigătului de la Miezul Noptii și marea dezamăgire. Binecuvântarea ajungerii la prima dezamăgire reprezintă un proces de încercare în trei etape la sfârșitul istoriei perioadei 1798–1844.

Istoria din 1798 până la marea dezamăgire din 1844 prefigurează istoria din 1989 până la legea duminicală care va veni în curând. Este făgăduită o binecuvântare pentru aceia care așteaptă vedenia care a început să întârzie la prima dezamăgire. „Cei înțelepți” din Daniel 12 sunt aceia care sunt „binecuvântați” și care „așteaptă”. Cei răi sunt aceia care nu „aud” cu inimile lor și care nu „văd”. Întreaga experiență a mișcării millerite este rezumată în cele patru versete ale lui Daniel, iar acele versete reprezintă, de asemenea, istoria sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii.

Istoria sacră reprezentată în acele patru versete este întemeiată pe înțelegerea sporirii cunoștinței care a fost reprezentată pe tablele lui Habacuc și pe sporirea cunoștinței pe care Isus a identificat-o atunci când a învățat prin metodologia „linie peste linie”. El a prezentat parabola după parabolă, pentru a explica taina profeției celor „înțelepți”. „Cei răi” din Daniel doisprezece nu înțeleg, iar în 2 Tesaloniceni, capitolul doi, lipsa lor de înțelegere este reprezentată ca o ură față de adevăr, care aduce o puternică amăgire. Adevărul pe care cei răi nu-l iubesc în epistola lui Pavel era „jertfa necurmată”, iar în cele patru versete din Daniel, adevărul profetic identificat în mod specific este „jertfa necurmată”.

イエスは弟子たちに、彼らは幸いであると告げられたが、そのことによって、回心することのないように見ることも聞くことも拒んだイザヤ書の者たちと彼らとを対比しておられた。ダニエル書第十二章において幸いとされる者たちは、待ち望む者たちである。ダニエル書第十二章の四つの節、またそれらの節がミラー派の歴史において成就したこと、さらに、聞くことも見ることも拒んだ一つの階級とのイザヤの対比、そしてまた、キリストによる同じ二つの階級の区別は、いずれも、2020年7月18日に到来した七つの雷の隠された歴史を指し示している。最初の失望から始まったミラー派の歴史における最後の試みの過程が、今、繰り返されている。ある者たちは見るであろうし、他の者たちは見ることを拒むであろう。

„Toate mesajele date din 1840–1844 trebuie făcute puternice acum, căci sunt mulți oameni care și-au pierdut orientarea. Soliile trebuie să meargă la toate bisericile.”

Kristus yavuze ati: “Hahirwa amaso yanyu, kuko abona; n’amatwi yanyu, kuko yumva. Ni ukuri ndababwira yuko abahanuzi benshi n’abakiranutsi bifuje kubona ibyo mubona, ariko ntibabibona; no kumva ibyo mwumva, ariko ntibabyumva” [Matayo 13:16, 17]. Hahirwa amaso yabonye ibintu byabonywe mu 1843 no mu 1844.

„Mesajul a fost dat. Și nu trebuie să existe nicio întârziere în repetarea mesajului, căci semnele timpului se împlinesc; lucrarea de încheiere trebuie să fie făcută. O mare lucrare va fi făcută într-un timp scurt. În curând va fi dat, prin rânduiala lui Dumnezeu, un mesaj care se va amplifica până va deveni un strigăt puternic. Atunci Daniel va sta în partea sa, pentru a-și da

mărturia.” Manuscript Releases, volumul 21, 437.

William Miller a fost călăuzit de îngeri să înțeleagă că „jertfa necurmată” era un simbol al Romei păgâne. Sora White a confirmat în mod direct că el avea dreptate în această înțelegere. Acea înțelegere, care era reprezentată pe „tablele” menționate în „cartea” lui Habacuc, este „pentru vremea care va veni”. Dezpecetluirea acelei „cărți” face să se manifeste „niște copii răzvrățiți și mincinoși”. „Copii” este un simbol al ultimei generații, astfel că „vremea care va veni”, în pasajul din Isaia, este marcată în mod specific drept ultimele zile ale judecății de cercetare.

Isaiah afirmă că „copiii mincinoși” vor respinge solia profetică reprezentată pe „tablă”, care este consemnată în „carte”, căci ei spun „văzătorilor: «Nu vedeți»; și prorocilor: «Nu ne prorociți lucruri drepte, spuneți-ne lucruri plăcute, prorociți înșelăciuni.»” În 1863, adventismul laodicean a început un proces tot mai accentuat de împlinire a cererii copiilor mincinoși. Această lucrare este reprezentată de Isaia ca o respingere a vechilor cărări ale temeliiilor millerite, căci ei au spus: „Dați-vă la o parte din cale, abateți-vă din cărare, faceți ca Sfântul lui Israel să înceteze dinaintea noastră.” Cărarea, care este calea, este vechile cărări ale lui Ieremia.

Așa zice Domnul: „Stați în drumuri, priviți și întrebați de cărările cele vechi, care este calea cea bună, și umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Dar ei au zis: „Nu vom umbla pe ea.” Ieremia 6:16.

Inqaba ya “bana b’abanyabinyoma” ku “nzira za kera” za Yeremiya ni ukwanga ubutumwa bw’Induru yo mu Gicuku, ari ho haboneka “ikiruhuko,” ari na cyo “ikiruhuko n’ihumure” batashatse kumva muri Yesaya, kandi ari na cyo gihumuriza cy’ubutumwa bw’imvura y’itumba. Ubutumwa ni bwo butumwa bw’Induru yo mu Gicuku bugaragazwa mu mateka y’Abamilerite kandi bugashushanywa ku “bisate” bivugwa mu “gitabo.” Ukwanga kwa ba bana b’abanyabinyoma ubutumwa bw’Induru yo mu Gicuku kugereranywa n’icyifuzo cyabo cyo “gutuma Uwera wa Isirayeli ava imbere” yabo. Iyerekwaga rya mbere rya Ellen White, iryo Alpha na Omega rwose bakoresha mu kugaragaza iherezo, rigaragaza inzira y’abakiranutsi, rikerekana umucyo ku ntangiriro yayo n’uwo ari we uyobora “abanyabwenge” kugeza ku iherezo ry’iyo nzira.

„La începutul cărării, înapoia lor, fusese așezată o lumină strălucitoare, despre care un înger mi-a spus că era «strigătul de la miezul nopții». Această lumină strălucea de-a lungul întregii cărări și le lumina picioarele, pentru ca ei să nu se poticnească.

„Dacă își păstrau privirile ațintite asupra lui Isus, care era chiar înaintea lor, conducându-i spre cetate, erau în siguranță. Dar curând unii au obosit și au spus că cetatea era foarte departe și că se așteptaseră să fi intrat în ea mai înainte. Atunci Isus îi încuraja ridicându-Și brațul Său drept slăvit, iar din brațul Său venea o lumină care se revărsa peste grupul advent, și ei strigau: «Aleluia!» Alții au negat în chip nesăbuit lumina dinapoia lor și au spus că nu Dumnezeu îi conduseseră atât de departe. Lumina dinapoia lor s-a stins, lăsându-le picioarele într-un întuneric deplin, și ei s-au poticnit, au pierdut din vedere ținta și pe Isus și au căzut de pe cărare în jos, în lumea întunecată și rea de dedesubt.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Byl to světlo Půlnočního volání na počátku i na konci. Byl to Ježíš (Svatý Izraele), jehož si přáli, aby přestal být před nimi. Světlo z Ježíšovy slavné pravice bylo světlem Půlnočního volání, jak je znázorněno na „deskách“, které byly zaznamenány v „knize“. Odmítnutí poselství Kristova Půlnočního volání ze strany „lhavých dětí“ a cesty, po níž měli kráčet, přivedlo na ně Boží soud, když padli z cesty. „Vysoká zed“, která je náhle prolomena, je „zdi“ oddělení církve a státu, která je zničena při brzy přicházejícím nedělním zákonu. Tento soud přichází „náhle v okamžení“ a bude „jako rozbití hrncířské nádoby, která je roztržena na kusy“. Je to soud, který souvisí s převrácením satanského symbolu „každodenní“ vzhůru nohama a s jeho označením za symbol Krista.

Ntit, uguhunduranya kwanyu ibintu kubigira hejuru no hasi kuzafatwa nk'ibumba ry'umubumbyi; mbese icyo yakoze cyabwira uwagikoze kiti: Ntiyankoze? Cyangwa ikintu cyabumbwe cyabwira uwakibumbye kiti: Nta bwenge yari afite? Yesaya 29:16.

„Necontentitul” este adevărul profetic care leagă între ele cele patru versete din Daniel doisprezece, care identifică distincția dintre cei răi și cei înțelepți. „Necontentitul” este adevărul urât de cei care primesc o lucrare de rătăcire în 2 Tesaloniceni. „Necontentitul” reprezintă dorința „copiilor mincinoși” de a-L face pe Sfântul lui Israel să Se dea din calea lor. Iar pedeapsa lor este reprezentată prin zdrobirea unui vas de olar, și ceea ce rămâne este o ilustrare a stării pierdute a fecioarelor neînțelepte, căci din bucățile frânte și rămase ale vasului de olar sfărâmat, acolo „nu se va găsi” „niciun ciob ca să iei foc din vatră, sau să scoți apă cu el din groapă.”

Atât „focul”, cât și „apa” sunt simboluri ale Duhului Sfânt, după cum este și untdelemnul din parabola celor zece fecioare. Când Strigățul de la Miezul Noptii vine pe neașteptate, într-o clipă, așa cum s-a întâmplat la adunarea de tabără de la Exeter din august 1844, va fi cu neputință pentru „copiii mincinoși” să găsească vreun untdelemn (apă sau foc). Ei au fost chemați să „se întoarcă” după prima dezamăgire, asemenea lui Ieremia, dar au refuzat.

Cuvintele Tale au fost găsite și le-am mâncat; iar cuvântul Tău a fost pentru mine bucuria și veselia inimii mele; căci sunt chemat după Numele Tău, Doamne, Dumnezeu al oștirilor. N-am șezut în adunarea celor batjocoritori, nici nu m-am veselit; am șezut singur din pricina mâinii Tale, căci m-ai umplut de indignare. De ce este durerea mea necurmată și rana mea de nevindecat, care nu vrea să se lase tămăduită? Îmi vei fi Tu oare cu totul ca un pârau înșelător și ca niște ape care seacă? De aceea, așa vorbește Domnul: Dacă te vei întoarce, te voi aduce iarăși și vei sta înaintea Mea; și dacă vei despărți ce este prețios de ce este fără preț, vei fi ca gura Mea; ei să se întoarcă la tine, dar tu să nu te întorci la ei. Și te voi face pentru poporul acesta un zid de aramă întărit; ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui; căci Eu sunt cu tine ca să te scap și să te izbăvesc, zice Domnul. Te voi izbăvi din mâna celor răi și te voi răscumpăra din mâna celor cumpliți. Ieremia 15:16–21.

Ieremia îi reprezintă pe aceia care s-au întors după prima dezamăgire. Pe aceia care au intrat în lucrarea de despărțire a „celelalte prețioase de cea de nimic”, pentru a „sta înaintea” Domnului și a fi „gura” Domnului. Ei sunt aceia reprezentați de Daniel în capitolul nouă, ca înțelegând starea lor de împrăștiere și, după aceea, rugând rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase. Ei sunt aceia reprezentați de străjerii lui Daniel, Ieremia și Habacuc, care sunt puși în contrast cu „copiii

mincinoși”. „Copiii mincinoși” au fost, de asemenea, numiți astfel de „Sfântul lui Israel”, când El a spus: „în întoarcere și odihnă veți fi mântuiți; în liniște și în încredere va fi tăria voastră; dar n-ați voit”.

Bijuteriile lui Miller sunt adevărurile reprezentate pe tablele lui Habacuc, care reprezintă testul soliei Strigătului de la Miezul Noptii, ce produce două clase de închinători. Simbolul răzvrătirii care se manifestă împotriva acelor bijuterii este „necurmatul”. Miller a fost corect în înțelegerea sa cu privire la „necurmatul”, însă înțelegerea sa a fost limitată de istoria în care a trăit, iar bijuteriile pe care era folosit să le așeze pe masa din centrul camerei sale strălucesc acum de zece ori mai puternic decât atunci când Miller le-a așezat pentru prima dată pe masa sa. Ele se află acum într-o casetă mai mare, căci caseta reprezintă acum nu numai Biblia, așa cum se întâmpla în vremea lui Miller, ci reprezintă acum atât Biblia, cât și Spiritul Profetic.

Acești doi martori produc lumina de încercare în zilele de pe urmă și tot acești doi martori devin un câmp de luptă principal în zilele de pe urmă. Miller a văzut bătălia, căci în visul său i-au luat caseta (Biblia) și au sfâșiat-o. Ioan, reprezentându-i pe „cei înțelepți” în zilele de pe urmă, „era în ostrovul care se cheamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Isus Hristos.” Ioan era persecutat pentru că a crezut mesajul atât al Bibliei, cât și al scrierilor lui Ellen White.

Vom continua analizarea adevărurilor care sunt reprezentate prin viziunea râului Ulai, care a fost desigilată în 1798, în articolul următor.

„Nu avem nimic de care să ne temem cu privire la viitor, decât numai dacă vom uita calea pe care Domnul ne-a condus și învățătura Sa din istoria noastră trecută.” Life Sketches, 196.